

stillede Underændringsforslag gaar ud paa. Den ærede Ordfører Hr. Moltesen kom med en Udtalelse om, at det, Ministeren skulde gaa til Rigsdagen for at faa at vide, var, om det var de rette Mænd. Det var det, Rigsdagen skulde afgøre. Men der er jo ikke Skygge af Antydning derom hverken i den Mindretalsbetænkning, der er fremkommet fra de radikale Medlemmer, og som vi bærer Ansvar for, eller i selve Forslaget: det er Tidspunktet for Oprettelsen af de nye Poster, det drejer sig om, Personerne nævnes aldeles ikke. Jeg kan for mit Vedkommende sige, at det, vi har tænkt os, er Tidspunktet, Følgeordenen for Oprettelsen af de nye diplomatiske og konsulerne Poster. Hvordan man har kunnet faa nogen anden Forstaaelse deraf, ved jeg ikke; men jeg kan i hvert Fald kun sige, at saaledes har vor Opfattelse været, og jeg skønner ikke andet, end at det maa være den rette Fremgangsmaade. Den ærede Ordfører stemplede det som stridende mod al Parlamentarisme. Jeg begriber unægtelig ikke, at det, at Rigsdagen faar Indflydelse med Hensyn til Ordningen af Forhold vedrørende Udenrigsministeriet, skal være stridende mod Parlamentarismen. Det er ogsaa en Udtalelse, som forbavser mig at høre fremsat netop paa et Tidspunkt, hvor man rundt omkring i Verden taler om at afskaffe det hemmelige Diplomati og lade Rigsdagene gøre deres Indflydelse gældende paa alle udenrigske Forhold. Hvis Forholdene havde været anderledes i Verden, og hvis de økonomiske Forhold havde været saaledes, at man havde sagt, at hele Listen af de nye Poster skal gennemføres nu med det samme, saa tror jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Moltesen eller noget andet æret Medlem af dette høje Ting vilde have paastaet, at det var noget, Rigsdagen ikke havde noget med at gøre, og at det burde være Ministerens Sag. Nej, saa vilde selvfølgelig alle være paa det rene med, at det var urimeligt andet, end at Rigsdagen bestemte, hvilke Poster der skulde oprettes. Men naar der er Tale om en successiv Gennemførelse, hvor man ikke kan vide noget bestemt om Tidspunktet maaske for flere af disse Posters Vedkommende, vilde det dog ikke være rigtigt af Rigsdagen at give Afkald paa sin parlamentariske Indflydelse derpaa ved at sige, at det vil vi ikke blande os i. Med Hensyn til Tidspunktet for Oprettelsen, Følgeordenen der, maa Rigsdagen netop af parlamentariske Grunde forbeholde sig sin Ret. Spørgsmaalet om de egnede Personer er det selvfølgelig Ministerens Sag

at afgøre, og det er jo ikke fra nogen Side blevet bestridt.

I Overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt, har vi radikale Udvalgsmedlemmer tiltraadt Underændringsforslagene Nr. 11 og 14 til I. De Oplysninger, der er fremkommet fra Udenrigsministeriet, og hvorved den foreslaaede Forøgelse af Tjenestemandenes Antal søges begrundet, har ikke kunnet overbevise os om, at man her staar overfor et uafviseligt Krav, og hele den økonomiske Situation maa advare mod at gaa videre end strengt nødvendigt. Vi deltager derfor i Underændringsforslag Nr. 17 til I. og Nr. 14 til II.

Der er et Punkt, som jeg gerne i denne Forbindelse vil røre ved, og det er det, som navnlig det ærede Medlem Hr. Fraenkel saa ofte har været inde paa, at det er meget uheldigt, hvis der i et selvstændigt Gesandtskab eller Konsulat ikke findes nogen anden Tjenestemand, der kan træde til, hvis Konsulen eller Gesandten faar Forfald eller paa anden Maade bliver forhindret i at udføre sit Hverv. Vi radikale Udvalgsmedlemmer er principielt og i al Almindelighed enige i, at det vil være ønskeligt, at der findes saadanne Stedfortrædere. Men paa den anden Side er Forholdet jo dog de fleste Steder i Europa det, at der under de nuværende Forhold meget hurtigt her fra København fra Udenrigsministeriet kan sendes en Stedfortræder ud, og i alle Tilfælde, hvor det kan ske, og ogsaa i Tilfælde, hvor det drejer sig om forholdsvis mindre vigtige Poster, forekommer det os, at Spar-sommelighedshensynet maa tilsige, at man sparer saadanne Stedfortrædere. Det er jo blevet fremhævet fra Udenrigsministeriets Side, at de Forretninger, man har dernede, har været i overordentlig stærk Vækst. Der er jo heller ikke Spor af Tvivl om — det har vi faaet tilstrækkeligt Materiale til at bedømme — at Væksten har været overordentlig stærk i Krigsperioden. Jeg vil gerne ved denne Lejlighed fremhæve, at der af Tjenestemandene oppefra og nedefter i denne vanskelige Tid er blevet udfoldet en Virksomhed, som fortjener den største Paa-skønnelse. Men naar Forholdet er det, at man i Verdenskrigens Tid og den nærmeste Tid derefter kunde overkomme Arbejdet i Udenrigsministeriet med de Kræfter, man den Gang raadede over, skulde jeg tro, at disse Kræfter ogsaa vilde være tilstrækkelige til at overkomme Arbejdet paa det nuværende Tidspunkt, hvor dog en Del af de Forretninger, der opstod i Anledning af eller i Forbindelse netop med Krigstidens Forhold, er faldet bort, og de Forøgelser,